

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

MENSEN WORDEN MISLEID DOOR HUN JEUGD EN GEZONDHEID

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

📅 05 oktober 2025 / 13 Rabī al-Ākhir 1447

🕌 Fajr-gebed – Akbaba Dergah, Istanbul

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-raḥīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalina wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭarīqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

Wanneer we een ḥadīth van onze Meester, de Profeet ṣallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam, citeren, moeten we die met zorg lezen en zuiver uitspreken. Deze ḥadīth sharīf zijn niet op papier ontstaan, maar als een levende stroom van licht doorgegeven van hart (qalb) tot hart, van metgezel tot metgezel. Soms is er door mensen onzuiverheid binnengedrongen, maar de zuivere kern is bewaard gebleven. Onze Profeet ṣallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam waarschuwde: “Wie iets vertelt en zegt dat het van mij komt, terwijl het niet van mij is, laat hem zijn plaats in de Hel voorbereiden.” Want elk woord van de Profeet is een lamp (sirāj) die ons pad verlicht en ons leidt naar de nabijheid van Allāh 🕌

Er is een ḥadīth waarin onze Meester 🕌 zegt: “Maghbūn.” Dit woord onthult een diepe werkelijkheid: mensen raken misleid door hun jeugd en gezondheid. Het Arabisch van de Profeet ṣallā Llāhu ‘alayhi wa-sallam is het meest zuiver, een taal van helderheid en licht. Zelfs de metgezellen stonden soms stil bij zijn woorden, vol wijsheid die rechtstreeks kwam van Allāh ‘Azza wa-Jalla. Hij hoefde niet te lezen of te schrijven; zijn kennis vloeide als een stroom van waarheid. “Maghbūn” wijst op een sluier van zelfbedrog (ghurūr) die het hart (qalb) kan bedekken. Het is een woord dat ons oproept tot ontwaken.

www.mawlanasultan.org

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Dit gaat over jeugd en gezondheid. De mens denkt dat zijn jeugd eeuwig zal duren. Hij zegt: "Ik doe het later. Ik zal later aanbidden." Maar de sluier van tijd (ḥijāb al-zamān) bedekt zijn ogen. Vroeger dacht men: "Ik ben achttien, ik zal trouwen." Nu is hij veertig en leeft nog steeds in de illusie van jeugd. Zo misleidt hij zijn eigen hart (qalb). Zijn leven is voorbij, zonder een huis, zonder een gezin, zonder kinderen die hij heeft opgevoed, zonder aanbidding die zijn ziel (rūḥ) verlicht. Dat is de betekenis van "Maghbūn": een diepe staat van zelfbedrog (ghurūr). Zelfs op vijftig of zestig jaar blijft hij gevangen in zijn begeerten (hawā). Hij verlangt respect, maar hoe kan men respect geven aan iemand die zichzelf niet kent?

Het tweede punt is gezondheid. De mens denkt dat zijn kracht en gezondheid eeuwig zullen duren, maar dit is een sluier van illusie (ghurūr). We moeten waken over ons lichaam en onze daden, zodat we in staat zijn om onze salah (het rituele gebed) en andere werken te verrichten zolang gezondheid ons gegeven is. Niemand weet wat morgen brengt; het is verborgen in het besluit (qaḍā') van Allāh ﷻ. Toch leven velen zonder geloof, zonder inzicht (baṣīrah), alsof gezondheid een blijvende zekerheid is. Dan opeens, als hij zestig of zeventig bereikt, is dat al een gunst. Maar als die tijd niet komt, is alles voorbij en blijft alleen wat hij voor Allāh ﷻ heeft gedaan.

Daarom is dit leven een kostbare amanah (toevertrouwde gave) van Allāh ﷻ. Het mag niet verspild worden, want elke ademtocht is een parel in de oceaan van tijd. Nieuwe verleidingen komen steeds op, misleiden de jeugd en bedekken het hart (qalb) met de sluier van achteloosheid (ghaflah). Daarna blijft men in verwarring: "Wat is er gebeurd, wat moeten we doen?" Allāh ﷻ en onze Meester ṣallā Llāhu 'alayhi wa-sallam hebben ons geleerd: ken de waarde van je leven en laat het niet verloren gaan. Terwijl je jong en gezond bent, verricht je salah, aanbid Allāh, ga op ḥajj (bedevaart) als je kunt en vergeet je vasten niet. Dit zijn de schatten die blijven, wanneer jeugd en gezondheid verdwijnen. Moge Allāh ﷻ ons jaren geven vol barakah (zegen) en ons laten leven in gezondheid en innerlijke rust, in shā'a Llāh.

Wa min Allāhi t-Tawfiq. Al-Fātiḥa..